Cel din urmă status al unui condamnat

On Aprilie 08, 2012

Maximizează-ți potențialul de a te raporta la oamenii din jur, fără să încalci linia continuă a propriei tale măreții.

Prin anii '90, „ *Lionheart* " a făcut mare vâlvă printre iubitorii de filme de acțiune. Pe scurt, Lyon Gaultier dezertează din Legiunea Străină și ajunge în Statele Unite ale Americii. Îl găsește pe fratele său între viață și moarte și pe soția acestuia, fără banii necesari pentru a-și vindeca soțul și pentru a-și îngriji copilul. Pentru a o ajuta el se implică în luptele ilegale, la îndemnul și sub îndrumarea lui Joshua, cu care leagă o prietenie strânsă.

Spre finalul filmului, Lyon îl are ca ultim adversar pe Attila, un luptător strașnic, cu o statură impresionantă, care nu fusese niciodată înfrânt. Lyon, în ciuda tuturor eforturilor, nu reușea să-i facă față. Trimis de două ori la podea, părea înfrânt definitiv.

Totul părea pierdut mai ales după ce Joshua îi risipi orice speranță spunându-i:

- Lyon, nu merită ! Rămâi naibii jos ! Omul ăsta te va ucide ! Am făcut o afacere, vom împărți totul așa cum am promis... Lyon, ascultă-mă, am pariat totul pe Attila !

Iar aceste cuvinte impunătoare, dureroase, această știre cutremurătoare – percepută de Lyon mai mult ca o ofensă adusă cumva performanțelor sale – venită din partea celui care îi datora întreaga încredere, loialitate și ascultare, au avut un efect contrar, stimulându-i energia interioară și resursele fizice.

Un strigăt venit din străfundul inimii „NUUUU" a declanșat în Lyon acea furie, acea reacție de respingere a oricăror îngrădiri. Acumulând într-o singură clipă o ură, o sete imensă de a învinge, ca și cum ar fi absorbit toată energia și toate resursele omenești posibile, Lyon se ridică pentru a treia oară de la podea și îi aplică lovitura de grație lui Attila, urmată de alte câteva lovituri hotărâtoare. Marele titan a fost înfrânt.

Accesul la realitățile cele mai dureroase este condiționat de modul cum percepi înfrângerea de pe scara propriilor limite și în funcție de modul cum îți definești victoria în cadrul unei imagini de sine vag definite.

Dacă nu te poți apropia așa cum se cuvine de o infrangere deplina, atunci nu îți vei putea da seama de valoarea ei. Deoarece infrangerea propovaduieste *înlocuirea orgolioasă a unei credințe* cu o alta , *dand nastere unei* minti si unei trairi complet autonome, nu numai îndepărtate de Dumnezeu, ci chiar excluzându-L.

Se poate întâmpla ca în aprecierea propriului model de leadership să te orientezi după niște valori, idealuri sau principii care să nu satisfacă corect statutul tău sau al celorlalți oameni, și astfel să omiți „punctele de semnalizare" care îți indică poziția ta față de ei.

Aceste puncte de semnalizare nu sunt altceva decât o succesiune de trăiri, reacții, decizii, gânduri, experiențe – corelate între ele, care optimizează procesul tău de transformare în ansamblul lui, fiind vorba mai mult de un proces determinist – care îți condiționează accesul la realitățile interioare ale celor din jur.

Leadership: Demonstrezi contrariul unui bine prin rezultatul unui pariu egoist?

Condamnatul își așteaptă sentința. După lupta împotriva lui Attila, cei doi prieteni Lyon (învingătorul), și Joshua (care pariase împotriva lui), se întâlnesc față în față. Abia în această clipă de supremă sinceritate, de grea încercare pentru amândoi - de împăcare interioară pentru Joshua, de iertare și de înțelegere pentru Lyon - se poate vedea cel mai bine profunzimea propriu zisă a leadershipului, ca o constantă a dezvoltării și transformării caracterului uman.

Figura lui Joshua pierdu expresia dură și deveni tristă, ca și cum un for superior l-ar fi găsit vinovat și condamnat pentru înaltă trădare. Lăsându-și ochii în jos cu acea încetineală caracteristică oamenilor ce își ascund gândurile negre, cuprins de o remușcare mută, mistuit parcă de aceeași vină pe care Iuda o avea față de sine după ce l-a trădat pe Hristos, făcându-și curaj, îi spuse lui Lyon care îl privea cu emoție:

- Într-adevăr ai o inimă mare, Lionheart. Să n-o pierzi, pentru că nu o vei recapăta niciodată.

Iar aceste ultime cuvinte fură pronunțate așa de încet, așa de timid, încât Lyon păru mișcat. În clipa când Joshua, copleșit de rușine, dădu să se îndepărteze, Lyon, cu lacrimi în ochi, îi puse mâna pe umăr și-l îmbrățișă ca pe cel mai bun prieten, absolvindu-l astfel de orice vină. Ce învinuiri putea oare să-i aducă? Căci Joshua procedase fără credință, dar în spiritul prieteniei la urma urmei; căci dacă într-adevăr el ar fi pierdut, singurul său câștig ar fi venit de pe urma pariului greșit.

Leadership: Îți testezi potențialul de transformare a obligației de revizuire a atitudinii față de alții printr-o declarație de vinovăție, de indiferență sau de regret?

Condamnatul n-a fost renegat, ci iertat și acceptat în continuare ca cel mai bun prieten. Iată adevărata esență a omului care îmbrățișează leadershipul, care face apel la reconciliere chiar și atunci când ceilalți îl dezamăgesc prin lipsa de loialitate și angajament, care reușește să scoată la lumină latura lor emoțională.

Victor Hugo și Honoré de Balzac, au spus la un moment dat: *„ Trebuie să cobori mai adânc când e vorba de adâncimea unei răni. "*

Trebuie să înțelegem că oamenii sunt mari numai datorită valorii lor interioare, și nu datorită poziției pe care o ocupă din întâmplare. Este dovada adevăratei măreții să reușești să te conectezi la resursele emoționale ale celor care ți-au disprețuit credința și să remediezi orice fel de neconcordanță între trăirile tale și ale lor. Eșecul sau succesul în leadership nu depind de cauze extrinseci, ci de ceea ce este în ea însăși ființa noastră.

Maximizează-ți potențialul de a te raporta la oamenii din jur, fără să încalci linia continuă a propriei tale măreții.

A fi tolerant înseamnă să privești lucrurile din perspectiva psihologică a potențialului de transformare a unei situații de conflict într-o recunoștință față de adevărurile unei realități mai înalte care ți se revelează. De exemplu, realitatea că poți să demonstrezi contrariul unui bine prin rezultatul unui pariu egoist.

Cel din urmă status al unui condamnat relevă poziția pe care o ocupă un individ în leadershipul tău și felul în care reușește să se împace cu sine însuși după ce își scoate la iveală adevărată față și adevăratele valori.

În îndrumarea oamenilor trebuie să te orientezi după felul cum ei acționează, dar și în funcție de factorii decizionali care au contribuit la transformarea lor. Așa cum un scriitor transmite ceea ce simte prin cuvinte, tot așa și tu, transmiți ceea ce ești cu adevărat făcând apel la leadership, la profunzimea propriilor tale trăiri - și mai exact la doza de măreție care îți punctează evoluția.

Leadershipul poate fi promovat și optimizat numai de acea categorie de indivizi care sunt dispuși să accepte compromisuri în situații delicate. Adică de aceia care stopează orice fel de orgolii și resentimente, regrupându-și forțele, trăirile, valorile în jurul unor principii și abordări bine conturate, astfel încât să se poate încadra în dimensiunea leadershipului de bună calitate.

Source: https://neculaifantanaru.com/cel-din-urma-status-al-unui-condamnat.html